

Ἔαγομένου ὅποια μητικοῦ συναγωνισμοῦ, πρὸς «επιτυχίαν» τοῦ δποίου χρησιμοποιοῦνται αἱ μετρίαις ποιότητος σταφίδες, τῶν τοιούτων ἐκλεκτῶν ποιοτήτων παραμενούσῶν, εἰς περιπτώσεις ὑψηλῶν ἑσοδειῶν, εἰς τὸ ἔσωτερικόν, ὡς πλεύσασμα, ὅπερ εἰς τὸ τέλος τῆς σταφιδικῆς χρήσεως, ὅποια εἰρωγία, ἀγεται ἵνα τροφοδοτήσῃ τοὺς λέβητας τῆς Βιομηχανίας Οἰνοπνεύματος. Άλιστανέπεια τῆς ἐν λόγῳ τακτικῆς εἰναι βαρεῖαι. Οἰκονομικαὶ καὶ δυσφριγμιστικαὶ Ἀπό της σταφιδικῆς τοιαύτης (ἑσοδειᾶς), καθόσον ἡ ζήτησις στρέφεται πλέον ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸ νέον «φροῦτο», ὅλος δὲ γκος τῆς παραγωγῆς ἐκάστου τελεῖ ὑπὸ προσφοράν. Ἐντεῦθεν καὶ πρὸς συγκράτησιν τῶν τιμῶν ἐπὶ τῶν τελεῖ προστασίας τῶν παραγωγῶν ἀπὸ ἐκμετάλλευσιν ἐκ μέρους τῶν κερδοσκόπων, τυγχάνει ἀναγκαῖα ἡ λῆψις μέτρων διασφαλίζοντων τὴν σταθερότητα τῶν τιμῶν ἡ τούλαχιστον τὴν πτώσιν τούτων κάτωθεν ὠρισμένου ἐπιπέδου. Καὶ πράγματι αἱ Κυβερνήσεις διλῶν τῶν σταφιδοταραγικῶν χωρῶν λαμβάνουσι τοιοῦτα μέτρα. Διὰ τὴν προστασίαν τῶν Ἑλλήνων σταφιδοπαραγωγῶν τὰ σχετικὰ μέτρα συνιστανται, ὡς γνωστόν, εἰς τὸν καθορισμόν, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, τιμῶν ἀσφαλείας κατὰ ποιότητα σταφίδος. Ἀτυχῶς δῆμος τὸ σύστημα τοῦτο ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων ἀτελέσφορον καὶ ἀνίκανον νὰ ἔξυπηρετῇση τὸν ἐπιδιωκόμενον διὰ τούτου σκοπόν. Αἱ τιμαὶ τῶν σταφίδων κατέρχονται οὐχι σπανίως, — ἴσως θὰ εἰμεθα ἀκριβέστεροι ἐάν ἐλέγομεν συχνότατα — κάτω τῶν τιμῶν ἀσφαλείας ὅποτε ἡ τόσον ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀνεπιφύλακτον εἰσόδον τῶν ἐνδιαφρομένων προμηθευτῶν σταφίδος τοῦ ἔσωτερικοῦ εἰς μαζικάς ἀγοράς, ἐμπιστοσύνη ἐπὶ τὴν σταθερότητα τῶν τιμῶν, καταστρέφεται. Αἱ τιμαὶ ἀσφαλείας, ἔξι ἀλλού, εἶναι ἀνίκανοι ὅπως ἔξασφαλίσωσι τὴν, ἐπίσης ἐπιθυμητήν, ὁμαλήν ἐξέλιξιν τῶν τιμῶν κατὰ τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀντιστοίχου σταφιδικοῦ ἔτους, ἀκόμη χωρὶς τὴν πλειστὴν ἔξωγενων συναγωνιστικῶν παραγόντων.

Κατέστη πλέον κανὼν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κορινθιακὴν σταφίδαν αἱ τιμαὶ νὰ κινοῦνται κατ’ ἀντίστροφον φοράν.

‘Ψυηλαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἑσοδείας, ἐφεῆς δὲ συνεχῶς μειούμεναι. Τὸ γεγονός τοῦτο ἔχει προκαλέσει τὴν δικαιολογημένην ἀγανάκτησιν τῶν εἰσαγωγέων τοῦ εἴδους εἰς τὸ ἔσωτερικόν, δοθέντος διὰ ἀνατίτιως καὶ ἀνυπόπτως ὑφίστανται οὗτοι κατ’ ἔτος, μεγάλας ζημίας. Διὰ τοῦτο, δπως συμβαίνει καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅταν ἐμφανίζωνται τοιοῦτοι κλυδωνισμοὶ εἰς τὰς τιμάς, ἀνεξαρτήτως ἐάν αὖται τυχάνουσιν ἀλικυστικαὶ θεωρούμεναι ἀπολύτως, οἱ ἐνδιαφέρομενοι, πρὸς ἀποφυγὴν ἀσφαλῶν ζημῶν, ἀπέχουσιν ἀπὸ ἀγορὰς κορινθιακῆς σταφίδος ἢ περιορίζουσι ταύτας εἰς τὸ ἔλαχιστον. Πρὸς κάλυψιν διὰ τῶν ἀναγκῶν των προσφεύγουσι εἰς ἄλλας πηγὰς προμηθείας αἵτινες προσφέρουσι μεγαλύτερα ἔχεγγυα εἰς ὅ, τι ἀφορᾶ τὴν σταθερότητα τῶν τιμῶν.

Εἰς ἐπιβεβαίωσιν τούτου ἀρκεῖ ν’ ἀναφέρωμεν διὰ παρὰ τὸ γεγονός διὰ αἱ σημεριναὶ τιμαὶ προσφορᾶς τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, ἀκόμη καὶ αἱ βάσει τῶν τιμῶν ἀσφαλείας διαμορφούμεναι, τυγχάνουσι σημαντικῶς χαμηλότεραι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῶν Τουρκικῶν σουλτανίνων, ἡ ἐλληνικὴ σταφιδαγορὰ ἔχει παραμεληθῆ τελείως.

Ἐντὸς τῆς τελευταίας ἑξαετίας ἡ ἐλληνικὴ σταφιδικὴ οἰκονομία γεύεται τὰς πικρὰς συνεπειάς δύο κρίσεων ὀφειλομένων εἰς τὰ αὐτὰ ἀκριβῶς αἵτια. Μίαν τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους (1956)57 καὶ τὴν δευτέραν τοῦ ἐν ἔξελιξει τοιούτου. Παγκόσμιος ὑπερπαραγωγὴ σταφίδων καὶ αἰρινδια ἀλλαγὴ σταφιδικῆς πολιτικῆς ὑπὸ τῆς Τουρκίας τότε καὶ σήμερον. ‘Ἄς μὴ διστάσωμεν νὰ τὸ δόμολογήσωμεν, οἱ Τούρκοι ἀποδεικνύονται ρεαλιστικῶτεροι καὶ πολιτικώτεροι ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπειδὴ αἱ δυνατότητες ἐπιτεύξεως ὑψηλῶν ἑσοδείων εἰς τὰς συναγωνιστρίας σταφιδοπαραγωγικάς χώρας εἰναι δεδομέναι, αἱ κρίσεις εἰς τὴν σταφιδοπαραγωγὴν μας δὲν θὰ εἰναι σπάνιαι. Τοσούτον δὲ μᾶλλον καθόσον ἡ κορινθιακὴ εἰναι ὑποκαταστατέα διὰ τῆς Σουλτανίας δύπως ἀλλωστε καὶ ἡ δευτέρα ὑπὸ τῆς πρώτης, ὁσάκις μιᾶς εἰναι μεγαλυτέρα τῆς ἐτέρας

‘Υπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ τὴν ἀσφαλῆ προϋπόθεσιν διὰ ἡ παραγωγὴ κορινθιακῆς σταφίδος εἰς τὴν χώραν μας εὑρίσκεται εἰς ἀνιοῦσαν πορείαν, προβλεπομένη, μετά παρέλευσιν μιᾶς πενταετίας, καὶ μὲ τὴν σημερινὴν καλ-